DEN
EUROPÆISKE
REVISIONSRET

Tale
8. oktober 2026

Tale af Tony Murphy, formand for Den Europæiske Revisionsret

Præsentation af Revisionsrettens årsberetning for 2025
Budgetkontroludvalget - Europa-Parlamentet

8. oktober 2026

Kun det talte ord gælder.

Formand

Ærede medlemmer

Kommissær

Jeg er meget glad for at kunne tale til dette udvalg i dag og præsentere de vigtigste revisionsresultater og budskaber i Revisionsrettens årsberetning for 2025. Jeg er her endnu en gang sammen med min ærede kollega, Jan Gregor, som er ansvarlig for at føre tilsyn med det revisionsarbejde, der ligger til grund for årsberetningen, og med dens udarbejdelse.

Årsberetningen er Revisionsrettens hovedprodukt. Den kræver ca. 50 % af vores ressourcer samt en betydelig investering af tid og ekspertise og en betydelig arbejdsindsats fra vores medarbejdere og vores medlemmer.

Den giver værdifuld viden om EU-budgettet og dets forskellige politikområder. Vi påpeger risici, deler erfaringer og fremsætter praktiske anbefalinger - ligesom vi gør i vores juridisk-kritiske revisioner og forvaltningsrevisioner. Vores uafhængige vurderinger har til formål at støtte Parlamentet og de øvrige EU-institutioner i deres roller som beslutningstagere og medlovgivere. Vores vurderinger bidrager således til at sikre, at de offentlige midler forvaltes godt og anvendes i overensstemmelse med reglerne, og at der træffes beslutninger på grundlag af pålidelig dokumentation.

Med de igangværende forhandlinger om den næste flerårige finansielle ramme (FFR) er en vigtig beslutning ved at tage form.

Drøftelserne drejer sig ikke kun om størrelsen af det næste syvårige EU-budget, men også om, hvordan dette budget vil blive finansieret, gennemført og kontrolleret, og om det vil kunne opfylde de forventninger, der stilles til det.

Vores revisionsresultater og anbefalinger er derfor særlig relevante lige nu. I vores årsberetning vurderer vi ikke kun det nuværende budgets gennemførelse. Vi drager også konklusioner, som kan være nyttige i forbindelse med udformningen af det næste.

I dag vil jeg præsentere de vigtigste revisionsresultater fra årsberetningen for 2025 og fremlægge relevante konklusioner fra vores seneste og igangværende arbejde. Men jeg vil også sætte fokus på konsekvenserne heraf for den næste FFR.

De vigtigste punkter i vores årsberetning for 2025?

Vi afgiver en blank erklæring om 2025-regnskabet og bekræfter, at det giver et korrekt billede af EU's finansielle stilling. Vi henleder imidlertid opmærksomheden på overgangen til Kommissionens nye finansielle IT-system, som forårsagede

regnskabsfejl, der krævede manuelle rettelser og afstemninger samt mere revisionsarbejde.

Vi bemærker også, at låneprovenu er behandlet forskelligt i henholdsvis EU-budgettet og EU-årsregnskabet. Det betyder, at budgettet viser et overskud for regnskabsåret, mens årsregnskabet viser et underskud, dvs. et negativt økonomisk resultat.

Vi afgiver endnu en gang en blank erklæring om EU's indtægter, som var uden væsentlig fejlforekomst. Ligesom i de foregående år omfatter vores revisionserklæring ikke beløb mistet som følge af underrapportering eller unddragelse af told og moms, da vores vurdering kun kan dække rapporterede tal.

Hvad angår udgifterne omfatter EU's langsigtede budget både traditionelle udgifter under den flerårige finansielle ramme og finansiering under NextGenerationEU. NGEU-midlerne ydes primært via genopretnings- og resiliensfaciliteten, som har en anden gennemførelsesmodel end FFR, idet den er baseret på opfyldelse af milepæle og mål.

Vi afgiver derfor to særskilte erklæringer om udgifternes lovlighed og formelle rigtighed: én om de traditionelle EU-budgetudgifter og én om udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Lad os begynde med de traditionelle EU-budgetudgifter:

Den anslåede fejlforekomst steg til 3,8 % i 2025 fra 3,6 % i 2024. Den ligger således over vores væsentlighedstærskel. Fordi de konstaterede fejl både er væsentlige og gennemgribende, afgiver vi - for syvende år i træk - en afkræftende erklæring om EU's budgetudgifter.

Den anslåede fejlforekomst er ikke en måling af svig, ineffektivitet eller spild. Den er et skøn over, hvor mange penge der ikke blev anvendt i overensstemmelse med EU-reglerne og de nationale regler.

Vores revision dækkede udgifter på i alt 130,8 milliarder euro fra det almindelige budget. Det udgiftsområde, der bidrog mest til fejlforekomsten, var "Naturressourcer og miljø" med en anslået fejlforekomst på 3,9 % (2,6 % i 2024). **Over 95 %** af udgifterne vedrørende dette udgiftsområde **hører under den fælles landbrugspolitik**, og fejlene spænder fra anmeldelse af ikkestøtteberettigede arealer til ukorrekt beregning af betalingsrettigheder. Udgiftsområdet "Samhørighed, resiliens og værdier" havde en anslået fejlforekomst på 6,6 % (5,7 % i 2024). Tilsammen tegner disse to udgiftsområder sig for næsten to tredjedele af de reviderede udgifter.

De mest almindelige fejl, vi konstaterede på tværs af EU-budgettet, vedrører manglende støtteberettigelse - f.eks. at omkostninger, projekter, aktiviteter eller støttemodtagere ikke er støtteberettigede. Men fejlene kan også vedrøre overtrædelser af reglerne for offentlige udbud og for tildeling af tilskud samt manglende dokumentation.

Hvad betyder disse revisionsresultater for den næste FFR?

Vores budskab vedrørende de traditionelle EU-budgetudgifter er klart: Fejlforekomsterne ligger fortsat over væsentlighedstærsklen, og de er både væsentlige og gennemgribende.

Den fælles landbrugspolitik og samhørighedspolitikken var de to områder, der bidrog mest til fejlforekomsten.

Vores revisionsresultater viser således, at EU-reglerne og de nationale regler ikke er overholdt, og at de eksisterende kontrolrammer ikke er tilstrækkeligt effektive. De viser også, at vi endnu ikke fuldt ud kan forlade os på de nationale myndigheders arbejde.

Vi har indsamlet omfattende dokumentation for forhold, som i væsentlig grad undergraver pålideligheden af deres arbejde og begrænser vores muligheder for at forlade os på det - bl.a. konstaterede vi en lang række fejl, som disse myndigheder burde have opdaget.

Samtidig anerkender vi, at mange nationale revisionsmyndigheder er under betydeligt pres og oplever vedvarende kapacitetsudfordringer.

De nye FFR-forslag vil give medlemsstaternes myndigheder et større ansvar for at forvalte og give sikkerhed vedrørende EU-midler, selv om man endnu ikke i det nødvendige omfang kan forlade sig på deres nuværende systemer og sikkerhedsansvarlige organer.

Hvis den fælles landbrugspolitik og samhørighedspolitikken samles under en fælles europæisk fond for at fremme forenkling og fleksibilitet, vil det sandsynligvis flytte den administrative byrde fra Kommissionen til medlemsstaterne og støttemodtagerne og øge risikoen for fejl.

Men større fleksibilitet må ikke opnås på bekostning af forudsigelighed. Forenklinger bør mindske den unødvendige administrative byrde, ikke blot flytte den, og ansvarligheden må ikke blive svækket.

Genopretnings- og resiliensfaciliteten

Genopretnings- og resiliensfaciliteten har en gennemførelsesmodel, der adskiller sig fra den for det traditionelle budget. Betalingerne foretages, når milepæle og mål er opfyldt, og følger en model med finansiering, der ikke er knyttet til faktiske omkostninger og overholdelse af EU-regler og nationale regler. Som følge heraf kan genopretnings- og resiliensfacilitetens resultater ikke sammenlignes med de traditionelle budgetudgifter, og vi afgiver derfor en særskilt revisionserklæring.

Det er blevet foreslået, at den nye FFR i høj grad skal ligne genopretnings- og resiliensfaciliteten, og vores revisionsresultater på dette område er derfor afgørende. Vi fremhæver således, at modellen indebærer væsentlige svagheder, som ikke bør gentages.

I 2025 beløb facilitetens udgifter sig til 45,4 milliarder euro. I forbindelse med betalinger til ni medlemsstater konstaterede vi tilfælde, hvor milepæle og mål ikke var blevet opfyldt på tilfredsstillende vis, samt problemer vedrørende dobbeltfinansiering og manglende overholdelse af facilitetens støtteberettigelsesperiode.

Vi konstaterede også svagheder i udformningen af milepæle og mål, mangler i Kommissionens overvågning og vedvarende problemer med pålideligheden af medlemsstaternes kontrolsystemer. På denne baggrund afgiver vi en erklæring med forbehold om facilitetens udgifter.

Vi konstaterede, at på forhånd aftalte milepæle og mål i visse tilfælde blev ændret på en måde, der reducerede de lovede output, som medlemsstaterne skulle levere i henhold til deres genopretningsplaner.

Det er især bekymrende, at nogle ændringsforslag blev indgivet, efter at de oprindelige betalingsanmodninger allerede var blevet indgivet, og mens Kommissionen stadig var i gang med at vurdere disse.

Ændringerne blev vedtaget, inden de endelige betalinger blev godkendt. Outputmålene blev således tilpasset de faktiske output, uden at det påvirkede den relaterede betaling. I mange tilfælde blev der ikke givet nogen objektiv eller overbevisende begrundelse for ændringerne.

Det svækker sammenhængen mellem finansieringen og gennemførelsen og skaber risiko for, at medlemsstaterne modtager finansiering, selv om resultaterne ikke er opnået fuldt ud.

Medlemsstaternes frist for indgivelse af deres endelige betalingsanmodninger vedrørende tilskud fra genopretnings- og resiliensfaciliteten var den 30. september. Der blev indgivet 21 betalingsanmodninger i september for at opfylde fristen, heraf

otte den 29. og 30. september. Kommissionen skal nu behandle ca. 90 milliarder euro inden årets udgang. Dette skaber en akut risiko:

Vores erfaring viser, at presset for at anvende midler ved udgangen af en budgetperiode kan føre til en stigning i antallet af betalinger, der ikke overholder reglerne, og tilskynde til udvælgelse af projekter, som er af lav kvalitet eller har et reduceret omfang, hvilket i sidste ende fører til, at EU's midler ikke anvendes på effektiv vis.

Hvad betyder dette for den næste FFR?

Vi er nødt til at lære af erfaringerne fra genopretnings- og resiliensfaciliteten. Hvis EU går over til en model med præstationsbaseret finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, skal det sikres, at milepæle og mål er troværdige, klart definerede, objektivt målbare og direkte knyttet til de resultater, der skal opnås. Desuden skal præstationsoplysningerne være pålidelige og gennemsigtige og kunne verificeres uafhængigt.

Vores vurdering er, at den foreslåede præstationsramme er svagt udformet. Den gør det ikke muligt at måle, hvad der opnås med EU's udgifter, eller hvad EU-borgerne i sidste ende får for deres penge.

Gæld og fremtidige budgetter

Kommissionens forslag til budgettet for 2028-2034 beløber sig til næsten 2 billioner euro, svarende til ca. 1,26 % af EU's BNI. Et beløb svarende til 0,11 % af dette BNI er øremærket til servicering af gælden vedrørende NextGenerationEU.

EU's låntagning kan nå op på 1 billion euro i 2027, og NGEU bidrager i høj grad til dette. I sit forslag til den næste FFR foreslår Kommissionen at afsætte et fast årligt beløb på 24 milliarder euro (i løbende priser) til dækning af både rentebetalinger og afdrag. Alene renteomkostningerne vedrørende lån optaget til finansiering af NGEU-tilskud i perioden 2028-2034 kan beløbe sig til ca. 93 milliarder euro.

Kommissionens forslag vedrørende det næste budget giver også mulighed for at optage nye store lån, herunder 150 milliarder euro til finansiering af medlemsstaternes nationale og regionale partnerskabsplaner (NRPP'er), op til 100 milliarder euro til finansiering af yderligere støtte til Ukraine og op til 395 milliarder euro til mulig anvendelse af et instrument til alvorlige kriser.

Det er også væsentligt at bemærke, at beløbet på 2 billioner euro for det samlede foreslåede FFR-budget afhænger af nye foreslåede indtægtskilder, som skal finansiere ca. 20 % af det foreslåede budget.

Vores overordnede budskab er, at der bør udvises forsigtighed: Hvis ikke disse nye indtægtskilder godkendes og realiseres som forventet, kan EU-budgettet komme til at mangle betydelige midler.

Det vil gøre det nødvendigt at øge medlemsstaternes bidrag, sænke budgettets samlede ambitionsniveau, optage yderligere lån eller refinansiere eksisterende gæld.

Herudover kan den betragtelige planlagte låntagning pålægge medlemsstaterne yderligere finansielle forpligtelser på et tidspunkt, hvor de nationale budgetter allerede er under betydeligt pres.

Konklusion

For at konkludere: Det er afgørende at tage hånd om de revisionsresultater og fejl, vi har påpeget i årsberetningen, for at styrke forvaltningen og gennemførelsen af EU-midlerne - navnlig i forbindelse med den nuværende FFR, hvor absorptionen af midler under delt forvaltning kun er nået op på 30 %.

Fremadrettet er det vigtigt at huske, at ambitiøse budgetter kræver tilsvarende ambitiøse beskyttelsesforanstaltninger. Hvis EU ønsker at gå over til en model med finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, men i stedet er baseret på opfyldelse af milepæle og mål, er det nødvendigt at lære af tidligere erfaringer og styrke ansvarligheden og gennemsigtigheden i hele systemet.

Succes bør ikke kun måles på, om man opnår færre regler eller større fleksibilitet, men også på, om borgerne ser bedre resultater, om der opnås større virkninger med de offentlige midler, og om tilliden til det europæiske projekt styrkes.

Jeg vil gerne slutte af med at udtrykke taknemmelighed over for Revisionsrettens personale og medlemskollegium. Deres engagement, ekspertise og omhyggelige arbejde har sikret denne årsberetnings høje kvalitet og bidrager væsentligt til at styrke Revisionsrettens rolle og mission.

Tak for opmærksomheden.